

К.бр. 41/98.

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У ПРОКУПЉУ, као првостепени кривични, у већу састављеном од председника суда Бранислава Ђ. Никетића, као председника већа, судије Александра Стојановића и судија поротника: Марка Копривице, Драгослава Симоновића и Стојана Тричковића, као чланова већа, и записничара Весне Миленковић, у предмету кривице опт. Авдију Рамадана и других, због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из чл. 136 став 2 у вези члана 125 КЗ СРЈ, оптужених оптужницом Округног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт.бр. 55/98 од 16. новембра 1998 године, коју заступа заменик Округног јавног тужиоца Звонимир Станковић, а оптужене бране адвокати: - Бурић Милан, Хуснија Битић, Нисић Живорад, сви из Београда, Фазли Бајај и Краснићи Бајрам, из Приштине, након одржаних јавних и главних претреса од 15 - до 19.2.1999 године, и стављених предлога странака у коначној речи, донео је истог дана 19.2.1999. године и јавно објавио:

П Р Е С У Д У

1. Опт. АВДИЈУ РАМАДАН, из села Заплужја, СО Призрен, рођеног 16.3.1961. године у Заплужју, од оца Хиџмија и мајке Бадише рођ. Бериша, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, ожењеног, војску служио 1980/81 године у Загребу, неосуђиваног, налази се у притвору по решењу истражног судије Округног суда у Прокупљу Ки.бр. 31/98 од 23.7.1998. године, са почетком трајања притвора од 20.7.1998. године, који је притвор продужен решењима већа Округног суда у Прокупљу Кв.бр. 37/98 од 17.8.1998. године и Врховног суда Србије у Београду Кв.бр. 1065/98 од 19. октобра 1998 године са роком трајања до 20. јануара 1999 године, против кога се не води поступак за друго кривично дело,

2. Опт. ГАШИ АЛИЈА, из села Широко, СО Сува Река, рођеног 1.7.1955. године у Пећану, од оца Хисена и мајке Садике, рођ. Мухаџери, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, ожењеног, отац четворо малолетне деце, војску служио 1974/76 у Љубљани, неосуђиваног, против кога се не води кривични поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима од 20.7.1998 године, са продужењем притвора најкасније до 20.1.1999. године,

3. Опт. КРАСНИЋИ ЂАЗИМ, из села Нова Шумадија, СО Призрен, рођеног 15.6.1965 године у селу Нова Шумадија, од оца Сулејмана и мајке Рахиме, рођ. Каљаница, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, ожењеног - отац двоје малолетне деце, писменог, војску служио 1987/88 у Неготину, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по решењу истражног судије Округног суда у Прокупљу Ки.бр. 31/98 од 20.7.1998 године, који је притвор продужен горе наведеним одлукама до 20. јануара 1999. године,

4. Опт. КРАСНИЋИ АЗЕМ, из села Нова Шумадија, СО Призрен, рођеног 14.8.1972 године у Призрену, од оца Сулејмана и

мајке Рахиме, рођ. Каљаница, Албанца, држављанина СРЈ, радника, ожењеног - без деце, писменог, није служио војни рок, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Прокупљу Ки.бр. 31/98 од 23.7.1998 године, са почетком трајања притвора од 20.7.1998 године, који је притвор продужен решењима већа Окружног суда у Прокупљу Кв.бр. 37/98 од 17.8.1998 године и Врховног суда Србије у Београду Кв.бр. 1065/98 од 19.10.1998. године до 20 јануара 1999. године,

5. Опт. КРАСНИЋИ ИМЕР, из села Нова Шумадија, СО Призрен, рођеног 2.11.1969 године у Призрену, од оца Маџића и мајке Садрије рођ. Тахири, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног-оца троје малолетне деце, војску служио 1990/91 у Јастребарском Република Хрватска, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору почев од 20.7.1998. године који траје по одлукама горе наведених судова до 20 јануара 1999 године,

6. Опт. БЛАЦА БУРИМ, из села Блаца, СО Сува Река, где је и рођен дана 31.7.1978 године, од оца Мисима и мајке Шахе рођ. Шурла, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, нежењеног, војску није служио, без имовине, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по решењима горе наведених судова почев од 20.7.1998. године који може да траје најдуже до 20 јануара 1999 године,

7. Опт. БАЉАЈ НАИМ, из села Добродољана, СО Сува Река, где је и рођен дана 1.12.1965 године, од оца Сељмана и мајке Нурије, рођ. Зогај, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног-оца троје малолетне деце, војску служио 1988/89 у месту Бела, Република Словенија, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима почев од 20.7.1998 године са трајањем до 20. јануара 1999 године,

8. Опт. НУХИ БОКА, из села Грејчевца, СО Сува Река, где је и рођен дана 7.3.1970 године, од оца Тафе и мајке Шефкије рођ. Битићи, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог писменог, ожењеног без деце, војну обавезу није регулисао без имовине, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима почев од 20.7.1998 године, са трајањем до 20 јануара 1999 године,

9. Опт. ЗОГАЈ ЕНВЕР, из села Беланица, СО Сува Река, где је и рођен дана 2.8.1972 године, од оца Авдуља и мајке Садрије, рођ. Битићи, запосленог, писменог, ожењеног отац једног малолетног детета, није служио војни рок, без имовине, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима од 20.7.1998 године са трајањем до 20 јануара 1999 године,

10. Опт. ЗАБЕЉАЈ ФЕРИЗ, из села Лудевић, СО Србица, где је и рођен дана 7.11.1963 године, од оца Хајима и мајке Шеиде, рођ. Саљију, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног оца петоро малолетне деце, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Прокупљу Ки.бр. 31/98 од 23.7.1998. године са почетком трајања притвора од

20.7.1998 године а који је продужаван решењима већа Окружног суда у Прокупљу Кв.бр. 37/98 од 17.8.1998 године и Врховног суда Србије у Београду Кв.бр. 1065/98 од 19. октобра 1998 године, са трајањем до 20 јануара 1999. године,

11. Опт. МРЕЦАЈ ХАЉИТ, из села Мачитево, СО Сува Река, где је и рођен од оца Тафе и мајке Шукрије рођ. Суџај, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног отац једног малолетног детета, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима почев од 20.7.1998 године па до 20 јануара 1999. године,

12. Опт. АЛИЈУ РАИМ, из села Резало, СО Србица, где је и рођен, дана 3.5.1962 године од оца Адема и мајке Хате рођ. Чори, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног, отац двоје деце, војску служио 1982/83 у Девенти и Бајалуци, без имовине, неосуђиваног против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима, почев од 20.7.1998 године па до 20 јануара 1999 године,

13. Опт. КАЧАНИКУ ЦАВИТ, из Призрена, ул. Спире Мусића, бр. 84, где је и рођен, од оца Беџира и мајке Жержуже, рођ. Ајажи, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног, отац троје деце, рођеног 3.7.1942 године, војску служио 1965/66 у Загребу, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима почев од 20.7.1998 године, са трајањем до 20.1.1999. године,

14. Опт. САМАДРАЦА ХАЈВУЛ, из села Баџа, СО Сува Река, где је и рођен дана 10.7. 1945 године, од оца Аслана и мајке Фатије, рођ. Груље, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног, отац четворо деце, војну обавезу није регулисао,, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима почев од 20.7.1998 године, са трајањем до 20.1.1999 године,

15. Опт. БИТИЋИ СИНАН, из села Семеништа, СО Сува Река, где је и рођен дана 10.12.1960 године, од оца Авдуле и мајке Љбаде рођ. Ељшани, Албанца, држављанина СРЈ, запосленог, писменог, ожењеног, отац двоје малолетне деце, војску служио 1979/80 у Прокупљу, без имовине, неосуђиваног, против кога се не води поступак за друго кривично дело, налази се у притвору по горе наведеним решењима почев од 20.7.1998 године са трајањем до 20.1.1999. године,

К Р И В И С У

Што су у периоду од почетка априла 1998 године, па до 20 јула 1998 године постали припадници групе, као дела терористичке организације тзв. "Ослободилачка војска Косова", ради предузимања радње угрожавања Уставног уређења и безбедности Републике Србије и Савезне Републике Југославије и аката насиља којим се ствара осећање несигурности код грађана, са крајњим циљем да се територија Косова и Метохије одцепи од Републике

Србије и Савезне Републике Југославије и иста припоји Републици Албанији, тако што су у поменутом периоду организовано прикупљали новчане прилоге од припадника Албанске националне мањине, који се налазе на раду у Републици Словенији, са намером да прикупљени новац употребе за куповину оружја и муниције за потребе наведене терористичке организације, да би након тога са прикупљеним новчаним износом од 96.105 ДМ, по налогу челника поменуте организације, дана 19.7.1998 године кренули из Републике Словеније у Савезну Републику Југославију, ради одласка на Косово и Метохију, да би се активно пикључили терористичким групама тзв. "ОВК", али је дана 20.7.1998 године аутобус марке "Сетра" регистарски број ПЗ-873-21, власништво агенције "Фати турс", из Суве Реке, чији је власник Сопај Фатмир, којим су се превозили окривљени, након контроле на полицијском пункту у Подујеву, задржан, а окривљени истога дана 20.7.1998 године лишени слободе,

- Чиме су извршили кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 у вези члана 125 КЗ СРЈ,

Па их суд на основу члана 5 став 2, 38, 41, 50 став 1, 69, 136 став 2 у вези чл. 125 КЗ СРЈ, 16 и 347 ЗКП

О С У Ђ У Ј Е

И то:

1. Забељај Фериза, Алију Раима, Качанику Џавита и Битићи Синана на казне затвора од по 4. /четири/ године, по на особ, у коју им се урачунава време проведено у притвору од 20.7.1998 године.

2. Опт. Авдију Рамадана, Гаши Алију, Краснићи Ћазима, Краснићи Азема, Краснићи Имера, Блаца Бурима, Баљај Наима, Нухи Боке, Зогај Енвера, Нрецај Хаџита и Самадража Хајруле, на казне затвора од по 3. /три/ године и 6 /шест/ месеци по на особ, у коју им се урачунава време проведено у притвору од 20.7.1998 године.

Од оптужених одузимају се девизна средства 96.105 ДМ.

Обавезују се да плате суду солидарно на име трошкова кривичног поступка 7.000 динара, и на име судског паушала свако од оптужених по 1.000 динара, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт.бр. 55/98 од 16. новембра 1998 године стављено је на терет оптуженима, да су извршили кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 у вези члана 125 КЗ СРЈ.

Изведеним доказима на главном претресу, суд је утврдио следеће чињенице и то:

"Терористичко сепаратистичка организаца Ослободилачка војска Косова" оформљена на подручју јужне Србије - Косову и

Метохији, у дужем интервалу времена, спроводи насиље на Српски и Црногорски народ и грађане осталих националних заједница, који живе на овом подручју Србије. Намера им је да угрозе Уставно уређење и безбедност Републике Србије и Савезне Републике Југославије. Организовано спроводе акте насиља на грађане, да би код њих створили осећање несигурности, отерали их са својих огњишта, на коме би остала да живи само албанца национална мањина, формирали засебну државу, одцепили се од СР Југославије и припојили Републици Албанији.

Челници ове организације, деле се на оне који остају у Србији и руководе овом терористичком организацијом и на оне који раде за њу у иностранству.

У Србији, мучки нападају на Југословенску војску и милицију. На све грађане - националних заједница, лојалних Србији, а живе на Косову и Метохији. Киднапују их, муче и убијају, а њихову имовину пљачкају и уништавају.

Сепаратисти у иностранству, налазе странце који хоће да ступе у терористичку организацију и да се боре за паре, купују оружје и муницију, илегално их убацују у Југославију и Србију, да појачају и наоружају терористе тзв. "ОВК".

Присталице овој терористичко-сепаратистичкој организацији налазе у оптуженима, који су се налазили на привремени рад у Словенији. На рад су у њој дошли у 1998 години гледано по месецима и проведеном раду до 19. Јула 1998 године и то: Забељај Фериз и Самадража Хајрула, јануара, Блаца Бурим и Рахим Алија, фебруара, Битићи Синан, Бељај Наим, Бока Нухи, Хрецај Хаџит, Краснићи Ђазим, Краснићи Азем и Краснићи Имер - марта, Џавит Качанику и Зогај Енвер - априла, Авдија Рамадан и Гаши Алија маја месеца. Заједно раде у мањим групама од 8 до 10 радника и у већим групама од 25, па и 55 радника. У приватним фирмама "Конита", "Ада", "Бастер", "Гратинг енерго план" и "Пиперман", чији су власници Албанци, на грађевинским пословима. Ове грађевинске послове обављају поједини оптужени, такође код Албанаца - приватних предузимача и то Рахман Битићија, Бељај Садика, Џавит Џошија. Остали, Гаши Алија, Краснићи Ђазим, Азем и Имер, раде у приватној грађевинској фирми "Дежман тоне" Словенца. И код приватног лица Словенца - НН, на грађевинским пословима ради Авдија Рамадан. Смештени су и бораве у кућама које им је дао власник фирме код кога раде. Плаћена им је и храна, сем неким радницима који су сами куповали храну и хранили се.

Ово је утврђено на основу њихових путних исправа - пасоша и изјаве самих оптужених где је ко радио.

слободно време проводе у дружењу. Читају дневне штампе, слушају и гледају информативних средстава - радија и телевизије. Редовно прате стање на Косову и Метохији. Посебно прате сваку терористичку акцију "Ослободилачке војске Косова", коју предузима према Југословенској војсци, Српској полицији и цивилним лицима лојалним државним органима Србије.

Ближа и детаљнија сазнања о овим акцијама терориста, добијају, и од својих чланова породице, приликом телефонских разговора са њима, као и лица која у то време долазе на рад у Словенији из Републике Србије.

Тачно знају, да су највећи оружани сукоби на подручјима њихових општина: Призрена, Србице, Суве Реке, а од села и ближе околине у Малишеву.

Све ове чињенице суд је утврдио из одбране оптужених са главног претреса и изјава сведока Сопај Фатмира и Тељаку Тахира. Оба ова сведока, потпуно су сагласни у својим изјавама, да у марту и априлу месецу, нису могли обављати превоз путника из Малишева, а у мају и из Суве Реке и Призрена, због оружаних акција које су изводили терористи на овим подручјима. Тек крајем маја и почетком јуна Фатмир Сопај, из Призрена превози путнике са овог дела Србије у Словенију. Сопај сведочи и чињеницу, да је два пута недељно, средом и суботом, превозио путнике из Призрена за Љубљану, довозио из Љубљане за Призрен и увек када се сретао са радницима - Албанцима у Љубљани, нису га питали какво стање на Косову и Метохији, јер су га знали, гледали су телевизију. Једино су га питали како је прошао у путу.

У Словенији за време рада, у интервалу времена за који се оптужују, формирају групу. У ту групу улазе сви оптужени. Постају припадници и саставни део сепаратистичке и терористичке организације тзв. "Ослободилачка војска Косова". Спремни да заједно са овом организацијом "ОВК" на Косову и Метохији врше непријатељску делатност против Републике Србије и Савезне Републике Југославије. Удружују се свесно и вољно да угрозе друштвено уређење и безбедност Југославије. Сваки од њих је свестан да припада терористичкој организацији која врши непријатељску делатност против Србије и Југославије. Међусобно се познају.

Поставши припадници "ОВК" - добијају задатак од својих организатора, да за време док се налазе на раду у Словенији, ангажовањем и својих сународника прикупљају и прикупе новчана средства, ради набавке и куповине оружја и муниције за потребе своје организације. Тако су успели и прикупили износ од 96.105 ДМ. Међусобно га деле, носе и желе да се јаве и предају га челницима организације "ОВК" на подручју Малишева и да узму учешће у оружаним актима поменуте терористичке организације.

Новац међусобно деле, да га пренесу преко границе, тако што сваки од оптужених узима износ и то: Авдија Рамадан 1.850 ДМ, Гаши Алија 5.840 ДМ, Краснићи Ђазим 4.210 ДМ, Краснићи Азем 4.000 ДМ, Краснићи Имер 2.530 ДМ, Блаца Бурим 15.600 ДМ, Бељај Наим 1.700 ДМ, Бока Нухи 1.710 ДМ, Зогај Енвер 4.245 ДМ, Забељај Фериз 15.380 ДМ, Хрецај Хаџит 5.160 ДМ, Рахим Алија 21.780 ДМ, Цавит Качанику 5.700 ДМ, Самодража Хајрула 3.600 ДМ и Битићи Синан 1.800 ДМ, што укупно износи 96.105 ДМ.

Дана 19.7.1998 године у 11,30 часова крећу из Републике Словеније у Савезну Републику Југославију, ради одласка на Косово и Метохију, да би се активно прикључили терористичким групама тзв. "ОВК". Сви, сем Синан Битићија, одлазе у агенцију "Фати турс" из Суве Реке, која је власништво Сопај Фатмира и има регистровану аутобуску линику на релацији Сува Река - Љубљана. У њој ради, на издавању карата Џафер Краснићи, из Негровца Републике Србије. Ваде карте од Љубљане до Призрена. Ово први пут чине од како раде у Словенији. До овог дана стално су ишли аутобусима "Арберија турс" и "Сокољи турс" из Суве Реке. Улазе у

Словеначки аутобус, заједно са Сопај Фатмиром, који за рачун Фатмира превози путнике из Љубљане до Мађарске и места Керменд. На аутобусу је стајала фирма "Фати турс" Љубљана - Призрен. Узпут за Мађарску, код Марибора у Словенији, у месту Тепање, улази у аутобус и Синан Битићи. И он вади карту до Призрена. У Керменд стижу око 17 сати.

Сви путници Словеначког аутобуса, заједно са Сопајом, прелазе у његов аутобус марке "Сетра" регистарски број ПЗ - 873-21. Сопај их превози до оближњег места Пирто. У овом месту има фирму, Мађарску дозволу за вожњу и Мађарску личну карту. Путницима нуди ресторан "Балкан", да се одморе и вечерају. Одмарају се од 17 до 23 часа.

Исте ове вечери, док је био у Пирто, између 19 и 20 часова позвао је Сопаја сведок Тељаку Тахир и питао га, има ли путника за Малишево и местима око њега. Сопај је проверио и рекао му да има 15 путника. Са овим одговором Сопаја Тељаку Тахир се не задовољава, већ му даје број телефона Кастрати Бесника у Приштини и налаже му, да га зове и каже му, да за ова 15 лица обезбеди путничка возила, и по доласку у Приштини, пребацати их у Малишево и село Бање код Малишева. Да то од Бесника тражи Тахир.

Из Пирта полазе за Југославију у 23 часова. Са њима полази и једно лице Албанске националне мањине. Полази и Сопајева малолетна кћи Венера. Пре доласка на Југословенску границу, сви оптужени, па и возач Сопај скривају девизе и не пријављују их на граничном прелазу. Оптужени их скривају по џеповима одеће коју су носили на себи, а Сопај даје Венери 30.270 ДМ и она их скрива и дови већ у гаћице. Тако успевају и преносе све девизе намењене терористичкој организацији на Косову.

По преласку Мађарско-Југословенске границе, између 0,2 и 0,3 часова изјутра 20.7.1998 године са бензинске пумпе "Родић" удаљене од Новог Сада око 40 километра, Сопај зове Кастрати Бесника и преноси му поруку Тахирову, да сачека ова лица, организује превоз и превезе их на кризно подручје на Косову.

Путујући овако кроз Србију стижу у Подујево. На полицијском пункту у Подујево зауставља их полиција. Врши контролу путника и пртљага. Код њих налазе ова девизна средства. Одмах су схватили да их носе на Косово, да се придруже терористичкој организацији, а за ова девизна средства, набаве муницију и оружје. Спроводе их до Приштине. Девизе им одузимају уз издавање потврде коју вредност и од ког лица су одузете, а њих хапсе.

Ове чињенице суд је утврдио на основу одбране оптужених, саслушаних сведока и материјалних доказа.

Тако оптужени признају, да су девизе у означеном укупном износу, пронађене код њих од стране МУП-а у Приштини и исте им одузете уз издавање потврда о привремено одузетим предметима.

Изјава испитаних сведока на претресу Сопај Фатмира и Тељаку Тахира, које су у потпуности идентичне о њиховом међусобном разговору, око превоза у току пута Словенија - Југославија и обезбеђивању им превоза из Приштине до Малишева.

Из извештаја Царинске испоставе Келебија Д-4662 од 16.9.1998 године, прегледом блокова за унос девиза у СРЈ у

периоду од 18.7. до 22.7.1998 године тврди се да оптужени нису пријавили девизна средства за унос у СРЈ. Записник о одузетим средствима и пронађеним девизама на улазу не постоји. Овим се потврђује, да девизе нису пријављиване од стране оптужених, нити сведока Сопај Фатмира. Оптужени су их пренели у Југославију скривајући их по џеповима на одећи и другим скривитим местима у аутобусу.

да су оптужени кренули из Словеније на Косово и Метохију, говори и чивеница да су на подручју Републике, конкретно на територији Косово, постојала лица која су очекивала долазак групе Људи из Словеније.

Тако је Тахир Тељаку, из села Баџе, преко Кастрати Бесника, таксисте из Приштине организовао превоз такси-возилима ових лица од Приштине па до Малишева. то и без обзира, што су оптужени имали карте за превоз до Призрена. Дакле, оптужени су требали, да се ангажованим такси-возилима, посебним путевима, тајно, пребаце до Малишева, да донесу новац и да се укључе активно у функционисање терористичке организације "ОВК". Да се оптужени враћају из Словеније, у највећем жеку грађевинских радова. Не само то, већ и Сопај узима обавезу, да обавести никог другог, но Кастрати Бесника, који је из Приштине превозио и раније, разна лица на кризно подручје Малишево. Да Сопај обавести Бесника када аутобус стигне и где да буде сачекан, говори о организованом доласку оптужених.

Ово кривично дело, постојање припадника "Ослободилачке војске Косова" од оптужених чини са директним умишљајем. И свест и воља опредељују њихово понашање, њихове активности и они се познају и удружују се заједничком намером да донесу новац ради набавке оружја и муниције и да се након тога укључе у оружане активности "ОВК". Ова њихова намера није остварена, па се санкционише само њихова припадност поменутој организацији из члана 136 став 2 у вези члана 125 КЗ СРЈ.

Суд је ценио одбрану оптужених, па је нашао да је неоснована.

Неистинита је тврдња оптужених да нису посетили припадници групе, као дела терористичке организације тзв. "Ослободилачке војске Косова", истичући, да се наводно међусобно нису познавали, те се нису могли организовати у удружењу о заједничком деловању на угрожавању Уставног уређења и безбедности Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Напротив, оптужени заједнички раде, станују и хране се у мањим и већим групама, као што је било речи напред у овој судској одлуци. Истога дана (19.7.1998 године) организовано се враћају из Републике Словеније у Савезну Републику Југославију. Међу више аутобуса, сви се опредељују да путују аутобусом "Фати турс" власника Сопај Фатмира.

У току пута, са кризног подручја из села Баџе, близу Малишева интересују се за вих, када су пошли из Словеније, колико их има у аутобусу, да им се из Приштине организује аутопревоз до Малишева да се прикључе терористичко сепаратистичкој организацији на Косову. То би и учинили, да нису у путу, Подујеву откривени и лишени слободе.

Дакле, покушавају да наводним међусобним непознанством, исклуче постојање елемената кривичног дела које им се ставља на терет.

Понета средства, у износу од 96.105 ДМ за терористичку организацију "ОВК", покушавају да оправдају, тако, што део ових средстава приказују као своју зараду, обављајући физичке послове у Словенији, а остатак девиза да је упућен физичким лицима Албанцима на Косову од стране њихових суграђана радника који су остали на рад у Словенији. Ово стога, што су били у могућности да новац шаљу суксецивно и раније, а не баш овог дана када они организовани у групу полазе на Косово. Колико им је неоснован овај део одбране, види се из чињенице што оптужени нису познавали та лица којима су наводно слате девизе, распрострањена су на кризном подручју, да до тих подручја није могло да се дође, јер је саобраћај био прекинут.

Приликом одмеравања казне оптуженима суд је цениоу све околности у смислу чл. 41 КЗЈ, па је од олакшавајућих околности нашао да на страни оптужених стоји и то:

Да до сада нису осуђивани. Родитељи су малолетне деце, сем оптужених Блаца Бурима који није ожевен, а Краснићи Азем, Нухи Бока су без деце.

Млади су људи, сем Качанику Цавита и Самадража Хајруле.

Од отежавајућих околности суд је нашао да код оптужених стоји, да се враћају у Југославију, ради одласка на кризно подручје и укључивања у Терористичкој организацији "ОВК" у време највећих оружаних сукоба на овом подручју.

Посебно од отежавајућих околности суд је узео Забељај Феризу и Алији Раиму вредност прикупљених девиза, где су испојили своју упорност у прикупљању истих, ради бољег сагледавања и третирања у терористичкој сепаратистичкој организацији "ОВК". Качанику Цавит је лице које је било у радном односу код грађевинског предузећа Призрен у Призрену, није имао потребе за одлазак у Словенији. Што се тиче пак Битићи Синана, суд му налази као отежавајуће околности његову упорност да се у ово време врати на кризном подручју на Косово, где оптужене сачекује на аутобуској станици у Цељу, а запослен је и ради са свом браћом заједно код брата Битићи Рахмана, у његовом приватном предузећу, који је узео Словеначко држављанство.

На основу свих ових олакшавајућих и отежавајућих околности, суд је оптуженима изреко казне затвора као у изреци ове пресуде, које су по налазу суда сразмерне друштвеној опасности учињеног кривичног дела и радњама оптужених. Нужне су да би се постиго циљ и сврха кажњавања из чл. 5 став 2 КЗЈ.

На основу чл. 50 став 1 ЗКП у изречену казну оптуженима урачунава се притвор од 20.7.1998 године.

Заплењене девизе код оптужених у износу од 96.105 ДМ одузимају се у смислу чл. 69 став 1 и 2 КЗЈ.

Обавезују се да плате суду солидарно на име трошкова кривичног поступка у износу од 7.000 динара и на име судског

паушала свако од оптужених по 1.000 динара, јер ови трошкови толико износе, а судски паушал је одмерен имајући у виду имовно стање оптужених и трајање кривичног поступка

ОКРУЖНИ СУД У ПРОКУПЉУ, 19.2.1999. год. К.бр. 41/98.

Записничар,
Весна Миленковић, ср.

Председник већа-суда,
Бранислав Ђ. Никетић, ср.

Ђан-З. Чипчић

ПРАВНА ПОУКА: Незадовољна страна овом пресудом има право жалбе у року од 15 дана ода дана пријема исте. Жалба се подноси овом суду за Врховни суд Републике Србије у Београду.

FHP-2046, SA X, 4/3